

BORSSZEM JANKÓ

Előfizetheti a Deutsch-féle könyvnyomda és kiadói-részvénytársaságnál. Pest, Dorottya-utca 11. sz. a.

Előfizetési díj Egész évre 6 ft. — Félévre 3 ft. Negyedévre 1 ft 50 kr.

Szerkesztői szállás: 2 sas-utca 24 sz.

HIRESEK ARCZKÉPCSARNOKA.

Ghyczy Kálmán.

Ime, a balközép második pártvezére, ha a geszti nagy urat tekintjük elsőnek.

Eddig paritás volt köztük, de nem csodálom, ha Tisza Kálmán legujabb szereplése után a párt jobbjai vonakodnak őt Ghyczyvel egy vonalba helyezni.

Mert Ghyczy nem valami nagy ember, de mégsem olyan apró, mint Tisza.

Sokat gondolkoztak a baloldali férfiak azon, hogy — náluk Ghyczy és Tisza lévén a két factor, melynek egy Deákot kellene eredményezni — ugyan minő műtét nyomán jutnának ez óhajtott eredményhez?

Ha összeadják: kijön 2 prókátor, 1 darab pénzügyi elmélet, 1 darab ultramontanizmus, 1 darab megyei czopf és néhány adag dölyf; oly ingredienciák, melyekből Zsedényi „chemiai atyafiságának“ nehezen sikerülne egy Deákot szűrni — (de még Zsedényit sem!)

A multiplicatio csak e rossz eredményt hatványozná.

A dividálás pedig épen nem vezetne eredményre: mert miután Tisza Kálmán ismeretes szerénységénél fogva minden áron a felső helyre tolakodnék, alól lévén a nagyobbik szám, egész nem jönne létre. Az lenne belőle, a mit a német „Bruch“-nak nevez.

Nem marad hátra más, mint a subtractio.

Hiszem, hogy ha Ghyczy Kálmánból levonjuk Tisza Kálmánt, marad benne elég becsülni való s ha nem is Deák, de — deákpárti lesz belőle.

Róla egyáltalán könnyebb elmondani, hogy mi volt és mi lesz, mint hogy mi?

Képünkön maga is ez utóbbi kérdés felett látszik búsulni. Mintha azt mondaná: Én édes istenem, vess véget töprengésimnek s világosíts fel.

Volt: — — szende protonotarius a 47-es korszakban, lelkes rajongó azon Zsedényi iskolája mellett, kit ezért Tisza Kálmán legujabban megleckézni méltóztatott.

Lesz: — — teljesen megnyugtató mivelője a megvetett uj alapnak.

Most? — Jóakaró megvetője azon alapnak, melyet mások megvetettek! Hiszük, hogy ő boldognak tudja képzelni a hazát a nélkül, hogy Tisza minister legyen.

Tisza is azon véleményen van — Ghyczy felől. Mindkettő véleményét osztja

B. J.

Borsszemek.

Dobsa L. egy órai maiden specch-je.

Hatszáz forint egy óra! —

Mért nem léptél alkúra?

Jobb lett volna *gschaeftezned*:

Hallgatnod és felezned.

Nyári Pál legujabb enunciatiója.

Hogyha oly ember szól, s *okosan*, ki tanult s valamit tud:

Nyári uram hátát rázza a pulyka-hideg.

Néki *tanár* nem kell; *Csikiben* magasul *ideálja*,

Talmuda a kutyabőr, *orthodox* ajka, hite.

A ki csak *ész- s lélekben* erős, *anathéma* fejére!

Mind *trefe* nem *kóser*, a mi nem *ósvi* szagu.

Munka, ipar, tudomány kezdnek szerepelni; — *gyalázat!*

Ennyi *veszett eb* közt hogy legyen ő a *peczér*?

Nem marad ő *ithon*, már meg kell szöknie — látja;

Ó haza! nem hullatsz érte tojásnyi könyüt!?

Menni, maradni-e hát? — *Másutt* rosszabbra találna,

Még biz az úszdából jégre kerülne szegény! —

Félre setét *skepsis!* Áll Debreczen, él Pataynk még!

Vésü, ecset, toll, könyv — kusti a kostök előtt!

Spinoza.

Németh Bercki.

A. Fene kemény gyerek mégis ez a Németh Bercki!

B. Az a! Csak annyi kemény van Némethben mint a mennyi német van Keményben.

A. Nojszen akkor elég puha szegény.

B. Puha bizony; hát nem tudod, hogy puha fából van faragva?

A. Tán ugy mint vaskarikái?

B. Eltaláltad! Fenyőfából való ökelme, hisz már Schiller is azt mondja a Glockében, hogy „Németh Holz vom Fichtenstamme!“

A. Lám, lám, ha ezt Németh Bercki tudja, ugy a minap bizonyosan nem Göthét citálja, hanem „Siller Gloeckjét“.

Divatkép.

Ha ez a „veszett német módi“ még tovább is így terjed, egy szép reggelen még megérjük, hogy Están és Sanyi ilyen aufcuzóban fognak végig menni a váci utcán.

Országgyűlési beszédek.

I.

SCHWARCZ GYULA. Európa, Ázsia, Afrika, Amerika, Ausztrália. Ime programom! Kezdem Európán: csak egy fél óráig fog tartani. Európa történelmében, még mielőtt Sz. Katolna a diplomácia titkaiba behatott volna, országvilág szeme láttára feltűnt egy láthatatlan kéz, a „szép Helena“ láthatatlan keze, a pusztá czomb meztelen nővére, melyet csak a vak nem látott, s rajta kívül az, a ki szántsándékkal hunyta be szemét azon magasztos elv előtt, mely szerint nem a népek vannak a királyokért, hanem a királyok a népekért. Beszélt nekem — hogy Ázsiára térjek át — John Bright már ezen láthatatlan kézről, melyet először látott a szenvedő emberiség Amerika fölfedezése után a jóremény fokának körülhajózása táján, és megveregetvén vállamat, komoly arcczal mondá mosolyogva, hogy a láthatatlan kéz nyomai látszanak ott is, ha valakinek arca egy tenyér és öt ujj conturjait mutatja, s hogy első, a mit minden parlamentáris embernek tudnia kell, azon magasztos elv, mely szerint a királyok vannak a népekért s nem a népek a királyokért. Afrikát nem hagyhatom beszédemben érintetlenül, s noha a Nilus forrásai még tökéletesen nincsenek felfedezve, mégis, míg egy részt az Orinoco Dél-Amerika legszélesebb folyama, tagadhatlan másrészt az, hogy Éjszak-Amerikában leghosszabb folyó a Missouri-Mississippi. És nem látják-e önök Mexico történelmében a láthatatlan kezet, melynek nyomán ott is nem régiben érvényesült azon magasztos elv, mely szerint a királyok vannak a népekért, és nem a népek a királyokért? Megfordultam Moltkenál, beszéltem Bratianoval, s kétségtelen, hogy a planetáknak nagy befolyása van az emberekre, különösen a holdnak, s noha jól tudom, hogy a közönséges alkotmány és a delegáció a trigonometriára kevés befolyással van, mégis meg nem szűnök szeretni a circuli quadraturát Nostradamus utasításai szerint s ha a miniszerelnök szives lenne nekem megfejteni az emberiség azon nagy problémáját, hogy 2-szer 2 miért 4, a mit minden fölületes ember tud ugyan hallomásból, de mit én ismert alaposágomnál fogva, el nem fogadhatok készpénzül próba nélkül: akkor mellőzve Ausztráliát, mint a legujabban felfedezett világrészt, áttérnék azokra, melyek még felfedezésre várnak. Azonban sötétan emelkedik fel szemeim előtt a láthatatlan kéz s egy néma hang dörgi siket füleimbe, hogy a királyok vannak a népekért és nem a népek a királyokért. Tisztelt uraim! Ime, eléjök terjesztettem azon okokat, melyek gátoltak abban, hogy a bizottság javaslatát pártoljam.

II.

TISZA KÁLMÁN. Aljas ház! (Lelkesült éljen balról.) Azon hitvány (da capo) kifogásokra, melyeket némely silány előttemszóló beszédemre tett, áttérnem s megczáfolni azokat fölösleges, mert mikép ki ellenem felszólal, az mindamellet magát eléggé megbélyegzi. Azon gyalázatos vádakra, melyet az igen tisztelt alávaló többség némely kötőre érdemes képviselője pártunk komoly és humoristikus szándékairól czélzatosan emelt, hátbarugó

megvetéssel hallgatok, mivel mindazonáltal felelnem rájuk fölment az ellenérvek gyöngesége. De bár szemtelen egynémely jobboldali brochúra-író (viharos baléljen) rongyiratával hozzám nyúlván, megczáfolni igyekezett, én mégsem válaszolhatok egyébbel miszerint megvetéssel.

Csoda történt....

Csoda történt minap kedden,
Szóltak tizen, tizenketten
Kiknek mind, ki vala jelen
Tapsolt úgy jobb, mint bal felem,
Pedig beszédök nem állott
Csak e szócskából: e l á l l o k !

Mi a szemtelenség?

A baloldali club által megkoszorozott pályamű

TISZA KÁLMÁNTÓL.

A szemtelenség (Unverschämtheit, effronterie, insolence, impudence) új parlamentáris műszó, melyről eddig művelt emberek semmiféle európai gyülekezeten nem hallottak semmit. Miután azonban én azt a hortobágyi fuvarosok és csikósok nyelvéből ellesve, ügyesen applicáltam, kétségkívül kedvencz pártszóvá fog válni. Definiója egyszerű. Szemtelenség mindaz, mit a többség ellenünk végebevisz s legkiváltképp mit annak írói szent és sérthetetlen személyem ellen írni merészelnek, holott megfordítva mindazon gorombaság, a melyet irodalmi creaturáim a többség ellen szólnak, példánya az irodalmi illemnek. Midőn Csernátóni tisztelt barátom, kinek kautióját én feliben letettem — csodáló ámulattal naponként porban fetreng nagyságom előtt — az nem szemtelenség, s ha ő Andrássyról azt írja nagy gyönyörűségemre, hogy „otromba“ — ez még kevésbé mondható annak, lévén ez csupán erkölcsi fegyver, melylyel honett baloldali bátran élhet. Ellenben, ha jobboldali író azt merészli beszédeimről állítani, hogy eszmenélküliek és szegényesek — az kétségkívül szemtelenség. E kedvencz kifejezésem bővebb magyarázatára még az is szolgáljon, hogy ha én Horváth Boldizsár beszédéből egyes tételeket egészen elferdítve kikapok s mert képtelen vagyok azokat megczáfolni — kivetkőztetve minden formájából — tálalom a közönség elé: ezen ferdítés nem szemtelenség; de ha jobboldali író nem átalja felrúgni sofismáim kártyavárát — ez már csak azért is szemtelenség, mert kétségbe vonja, hogy én — a geszti „Kirchenlicht“, a gerundiumok nagykoftája — valaha még miniszerségig is vihessem. Azon körülmény, hogy ily szót soha még parlamentben ki nem ejtettek — hogy sem Pitt, sem Thiers vagy Gladstone ily szóval be nem mocskolta magát — tévedésbe senkit ne ejtsen, mert azon fegyvert, melyet még Madarász is eldobott magától — mint magához nem méltót, megnesemíti az, hogy én, a halhatatlan Tisza Kálmán méltóztattam azt felhasználni. Mert én liberalis vagyok és tisztetem a szabad sajtót, én a demokra, pecsovics grandseigneur.

A terézvárosi szakadás.

Korszakalkotó szakgyűlés egy szakaszban.

— Tartatott e héten. —

ELNÖK. (Csenget, azaz megkondittatja a Teréztmplom nagy harangját.)

BOLLENDER. T. nép-, köz- és szakgyűlés! Önöket csak azért hívtuk ide össze, mert nekem egy indítványom van. Ez a Terézváros egy idő óta nekünk über den Kopf gewachsen; úgy megnőtt, hogy ma-holnap Pest csak egyik külvárosa lesz a Terézvárosnak. Kétséget sem szenved, hogy Schwarcz Gyula tervei tették ily nagygyá e városrészt, t. i. mivel *nem* létesültek. Nemsokára a Reitter-csatorna is fog... *nem* létesülni, a mi e szerint szintén hozzájáruland gyarapodásunkhoz. T. gyűlés! Ha ez tovább is így megy, a Terézváros még megfullad a maga kóser ludzsírjában. Hogyan lehet ezt orvosolni?

DR. POÓR. A Banting-kúra által.

BOLLENDER. Nem, nekem más tervem van. Oszszuk ketté a Terézvárost! (Roppant láрма és zűrzavar. Eláll! Le vele! Halljuk! Éljen! Fífat! Dacapo! Wóz hat er gezógt? Wie hájszt? stb.) Ha elődeink oly okosak lettek volna, hogy e városrészt Mária-Terézia-városnak nevezik, úgy most az egyik felét Máriavárosnak, a másikat Terézvárosnak nevezhetnők. De így? kénytelenek leszünk a másik felét újra elkeresztelni.

TÖBB ZSIDÓ. Wie hájszt keresztelni? Mink nem hadjonk minket keresztelni, mink vadjonk emancipált izraelitók!

TAVASZI. Bollender képviselő ur indítványa igen merész. Ezen indítvány elfogadásának következménye a Terézvárosban valóságos schisma volna!

HERR V. SCHUSTERFLECK. Csizma? Déz iz ja a Stiefel, was der Herr v. Dawaszi redt!

TAVASZI. Igenis schisma, és ezen schismának Bollender ur volna a schismadiája! (Nevetés. Helyes! Igaz!)

BOLLENDER. A csizmadiaczh igen érdemes tésztület s tagjának lenni csak dicsőség lehet.

HERR V. SCHUSTERFLECK. Bravo Bollender! Élen der Bollender! Der Mann hat Recht! Er hat den Kopf auf den rechten Schusterfleck. Ja ja! theilen müss' mer die Tréziastadt.

BOLLENDER. Freilich, Herr v. Schusterfleck. Wir theilen sie (nämlich nicht Sie, sondern die Theresienstadt) in zwei Hälften. . . .

MADAME MALKE FLADENBURG. In Hinteres und Vorderes! Ich praenumerir' mich auf ä Hinterviertel.

DR. POÓR. Én orvosi szempontból határozottan az elosztás mellett vagyok. Igen egyszerű orvosi műtét ez és én ajánlkozom annak szürke kenőcs által való eszközlésére. (Kaczagás.) Önök nevetnek? Higyye el a t. gyűlés, hogy a szürke kenőcs az emberi ész legszebb találmánya. A szürke kenőcs főltalója nagyobb érdemet szerzett ezzel, mint Gutenberg és Columbus. Szürke kenőcs nélkül egy általán nem is volna már Terézváros a világon, (Igaz! igaz! Er hat Recht! Bravo!) mert elmászott volna. A zöld kenőcs is igen szép vidék, különösen tavasszal, de a szürke szín tar-

tósabb. A capricum annuum, a paprika por. . . (Dologra.) A szürke por és a paprikakenőcs. . . (Eláll!) Nem akarom Török gyógyszerész urat, a ki ezeket ugyis tudja már, tovább is fárasztani, hanem úgy hiszem, ő is az én véleményemen lesz, s szintén azt óhajtja, hogy a Terézvárost válaszzzuk ketté.

TÖRÖK. Igenis azt ohajtom, még pedig legjobb volna, a zsidókat az egyik, a keresztényeket pedig a másik városrészbe beosztani, mert, hogy az igazat megvalljam, én ezt az összevegyülést bizony sehogy sem. . . .

JÓKAI MÓR. Uram, ezt nem hallgathatom tovább! Ön ugyan Goroveista és így ezen érzelmei természetesek, de én mint zsidó ez ellen hangosan protestálok. A kinek egyszer alkalmá volt assistálhatni azon bizonyos actusnál, melyet mindnyájan ismerünk, bizonyára nem így fog gondolkodni. Oh nem! ne a zsidókat válaszzuk el a keresztényektől, hanem a keresztényeket a zsidóktól. Ezért csináljunk két városrészt ezen egyből. Bollender ur indítványa magas röptű képzeletről tanuskodik és — bocsánat hogy német viczet csinállok, de miután már német lapot csinállok, csinálhatok német viczet is — e magas röpte után szeretném őt így nevezni: „Der fliegende Bollender“, mely opera Wagner Richard legjobb művei közé tartozik. (Lelkesült éljenek. Bollender ur Jókai nyakába borul, mindketten dr. Poórba s mindhárman madame Malke Fladenburgéba.)

AUL. T. gyűlés! Én azt indítványozom, hogy az új városrész nevezessék el Bollendervárosnak.

BOLLENDER. T. gyűlés. E rendkívüli kitüntetést szívesen elfogadnám, ha erre nézve az indítvány nem Aul barátomtól jöne, ki, miután koporsókkal dolgozik, rozsz omen volna. Szükséges pedig, hogy ne csak a nomen, hanem az omen is jó legyen.

SAMUEL ROTHWEISZGRÜN. Hát az ámen hol marad?

BOLLENDER. Azt azonnal rámondjuk mindnyájan, mert azt indítványozom, hogy nevezzük az új városrészt Jókai városnak.

JÓKAI. No már ebben mégsem vagyok zsidó, hanem protestáns. Tudjátok mit, kedves barátim? Csináljunk belőle Erzsébetvárost; királyné ő fölsége az én regényeimet úgy szereti olvasni, hogy bizonyosan számíthat a ti hálátokra. Kiáltuk tehát egyhangulag, hogy: Éljen az Erzsébetváros! (Általános éljenzsivaj, a „Hon“ a „N. Fr. Lloyd“ kankánt tánczol, Jókai és Bollender csöndesen bokáznak, Dr. Poór Samuel Rothweiszgrünt szürke kenőccsel bekeni, madame Malke Fladenburg Török gyógyszerészt megöleli, mire az elájul és Aul által hazaviteti magát.)

A koronázási halom transferálása.

Nous avons eu jadis autour de la colline

Un saint couronnement les transports de nos joies;

Aujourd'hui nous voyons le transport d'une ruine,

Qui s'efface et s'en va dans les recueils du Bois.

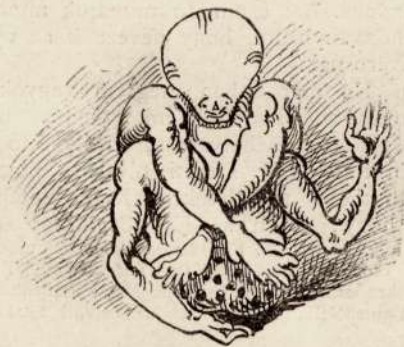
(Racine junior.)

Dobsa Lajos beszéde.

(Derűtség.) Mesdames et Messieurs! Lesz szerencsém előadni a Beni-Zug-Zug karómászó társasága által mutatott „haute école d'eloquence équilibristique“ főbb posejait. (Lássuk!) Eins, zwei, drei — 's ist keine Kunst dabei — voilà!

Mutatványom szerencsés omennel indul meg. Előttem ugrált pártfeleim közül egy sem részesült abban a szerencsében, hogy nyomban Deák szónoklata után terithette volna ki szőnyegét a t. ház asztalára. *A szőnyegen most én forgok* — voilà!

Azon szőlőből, mely után vágyik a kormány, de acerbam non potest sumere, maradt még egy pár szem. Ezekből én bort szűrök. Karezos bort. *Lönyay ur valahogy meg ne akczizoljon érte* — voilà! Eötvös báró ur beszéde csirás mag. Az lehet böles csira — ellentétül a *bolond csirához* — voilà! Mert bolond csira is van elég, hihihi! Eötvös beszéde luftballon! Eötvös beszéde rakéti! Eötvös beszéde leydeni üveg! Eötvös beszéde

minden egyéb csak az nem a minek lennie kellene — (halljuk!) Eötvös beszéde nem . . . *kravátli!* (Sensatio.) Igenis uraim, nem kravátli! És miért nem kravátli? Megmondom. Közvetett megjegyzés legyen — én kravátli alatt csak a „coventgarden-confection“ kravátlit értem. E kravátlik egyik végén gyűrű, másik végén horog van. Fogom a horgot és belecsatolom a gyűrűbe — s ime a kravátli meg van kötve; *logicus összefüggésben van egymással.* Ezt nem mondhatom el báró Eötvös beszédéről. *Eötvös logikája rossz; Eötvösnek nincs kravátlija.*

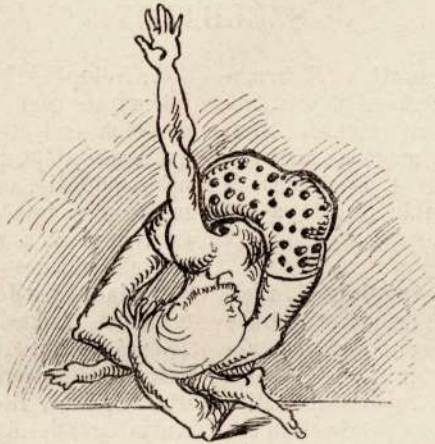

Az igazi logika ilyen — voilà! — Makón egyszer házat is építettek, emeletest. Ebben születtem én. Ebből a házból kifeleldték a lépcsőt. Le kellett ugranom — hopsza! Ez ugrások voltak gyermeklábaim gagyogása. *Ezért vagyok én Hopsza Lajos* — voilà. Eötvös báró hivatkozik a becsületre. Rég elhegedülte azt szent Shakespeare! Mi a becsület? kérdi Falstaff. Lehet azt enni? Nem. Lehet inni? Nem. Lehet ráülni? Nem. Feküdni? Nem, nem, nem! És ily factorokra hivatkozik Eötvös. S mi ebből a conclusio? (Egy hang: Bár lenne már egyszer — conclusio!) *Hogy miután a delegatio eddig bevált, természetesen az következik belőle hogy rossz. Ez az én logikám* — voilà!

A haza koplal. Megszokjuk ez állapotot, mondja Pulszky ur, mint cigány lova a közjogi vitát. Mi, a haza kotlás tyukjai, azért kodácsoljunk itt, hogy Co-

lumbustojások helyett viperatojásokat tojjunk? Jamais! Mi, a haza kakasai, azért kukorékolunk, hogy a nap leszálljon? Soha! Ugy tegyünk mint az indus jutalomalapítók, kik aranyokat adnak egy drámáért? — Interpellálom Wenckheim urat, a nemzeti színpadon miért nem tánczolják el darabjaimat sűrűbben és összevágólag?

Mikor leszek én nemzeti balletmester, mint ezt e ház, e nemzet méltósága megkívánja? — Interpellálom Andrássy grófot, a tyuk volt-e előbb vagy a tojás? Ha én egy rántottát megeszem, hány csirkét fogyasztottam el? Igazán mind kikölték-e volna ama tojások, vagy mind tojtak volna-e ama csirkék? — Interpellálom az igazságügyért egy igazság-ügyért. (Zajos tetszés a jobboldalon.) Mikor fogják kifizetni a makói szattlert? — Interpellálom a finanszminisztert, miért növeszti fejünkre a sok adót, holott a hajra több szükségem volna? — Interpellálom Göröve urat, hogy miért nem hordja ki korábban a leveleket? Hát azért fizetjük? Jegyezze meg magának, ha ezentul levelet hord nekem, nevem Dobsa Lajos, laktam Makón, lakom most Jeruzsálemben 3 korona-uteza 13. sz. a. — Interpellálom — vagy hisz igen, már a régi példaszó is azt tartja, hogy: egy Dobsa többet tud interpellálni, mint a mennyire száz miniszter megfelelehet. Majd midőn e gyászos hon egy nagy fringióval és rongyos krinolinban fog csatázni az államadósság kísértetei ellen — akkor kérdezzessük hogy minek Andrássy grófnál az a vastag törvénykönyv? Nekem nem kell — nekem elég négy szó: **dupla lényug nincs Deák!** (Zajos tetszés a jobboldalon.)

Voilà mesdames et messieurs! Sans préparation — eins, zwei, drei — 's ist keine Kunst dabei. Dobsamedienier!

A szemtelenségről.

Három nagy ember nyilatkozott a fölirati vita alkalmával, u. m.

Deák Ferencz, mondván: „Ki volna oly vakmerőn szemtelen, hogy magát csalhatatlannak tartsa?“

Eötvös József b.: „Az emberi természetnek saját-sága, hogy nem szoktunk bátrak lenni a szemtelenségben.“

Végre Tisza Kálmán „nagy“ hazánkfia, mondván: „Találkozott elég szemtelen jobboldali röpiratiró.“

Mérjük meg mindeniknek nagyságát beszédéből, akkor Tiszából is kijön egy „nagyság-os demokrata“, de nagysága csak abban mutatkozott, hogy Deákot és Eötvöst — megzáfolta.

Germanisátió.

A „N. f. Lloyd“ nem elégszik meg a német nyelv terjesztésével, hanem — úgy látjuk — czéljául tűzte ki a magyar nyelvet elrontani, tönkretenni. Mindjárt első számában ily magyarsággal hozza a nemzeti színház színlapját: „Artudős nők vijjáték 5, felvomasban irta Moliere fordította Aruan László. Kezdeté fél 8 óvakor.“

A „B. J.“ denunciansai.

A. Most már látom mért nincs a Tisza-Ghyezy árnyalatnak jóra való journalistikája.

B. Ugyan miért?

A. Hát kérlek, ha Tisza az ellenpárt íróit, s p'ane nyilvánosan, per „szemtelen“ titulázza, ugyan bánhatik-e másképp otthon azokkal, kiket saját zsebéből fizet, mint mely bánásmód mellett meg nem maradhat az, a kit másutt is használhatni?

B. A már igaz.

Bécsi tehén-elégia.

Nem úgy van már, mint volt régen
Nem az a nap jár az égen,
Nem tisztelik dicső fajunk,
Nem kell többé tejünk, vajunk.
Mú!

„Hofkuh“ czimre hogy vágyódtunk
S reményünkben im csalódtunk!
Magyar tehén, magyar teje
Lett győztes, — sirj Neue freie!
Mú! mú! mú!

Baloldali pártkonferencia.

TISZA KÁLMÁN. Uraim! Ez a mi független journalistikánk nekem már sok pénzembe került. Az egyik kauzióval, a másik deficitjét kész pénzzel kell fődöznöm s így igen drágán adom meg miniszteri fixa ideám árát. Jó gazda, rangirt ember vagyok s jobb szeretek bankót zsebre rakni, mint kiadni. Eanél fogvást idején látom a „Hazánkat“, mely előfizetők hiányában folytonos lapos gutával fenyegeti pártbugyillárisunkat — megszüntetni.

P. SZATHMÁRY KÁROLY. Mély bölcseségű, dicső pártfőnk kegyes nézetét (Tisza helyeslőleg hunyorgat) hódoló alázattal fogadom. Semmiségem törpe érzetében alig merek felszólalni magasztos vezérünk (Tisza K. fejével bólint) szavai ellen. Ő tudja mit beszél, az ő zsebéből függetlenkedünk. Mégis azt bátorkodom szerény egyéniséggel megjegyezni, hogy existentiám forog itt kérdésben . . .

LUDVIGH. Kérem, ily esetekben a finnek . . .

JÓKAI MÓRITZ. Ugyan hallgass arról a Finnlandról. Itt nem kell a Deákpártot megszaszaltanod. Magunk közt vagyunk s maradjunk Magyarországbán. A „Hazánk“ bármily kitűnő lap, épen oly unalmas mint a „Hon.“ Nem értem hát, miért kell egy pártnak két egyformán unalmas ujság? Azért hát censeo „Hazánk“-am delendam esse.

P. SZATHMÁRY. De az én existentiám!

TISZA. Ön megélhet követi 5 forintjából, azt megadtuk, azonkívül mint Kisfaludy-társaság tagja is járhat valami.

LUDVIGH. Helyes! mert kérem, a finn társaságok . . .

P. SZATHMÁRY. Csalódni méltóztatik a böles pártvezérnek. Kisfaludyták diceosósegen kívül egyébben nem részesülnek. (Tisza K. kijelenti a kassaschluszt.)

JÓKAI. Szathmáry urat átveszem Ludvigh úr fejében, kiből most ugyis németet csinálván, mint magyarnak hasznát nem vehetjük.

LUDVIGH. Sőt ellenkezőleg, a finn írók 10 lapba is dolgoznak. Én képes vagyok . . . (Zaj. Szathmári és Jókai eléadják az „Egyik sir a másik nevet“-et. A független bankók gyászinduló mellett elröpülnek. P. Szathmárynak töviskoszorut nyomnak fejébe, hadd legyen mártély.)

TISZA KÁLMÁN (fogát lóbázza és lábát piszkálva.) Irodalmi canaille! Az ember csak a földesuron kezdődik. Res bene gestae — megyek haza Gesztre.

Talány.

. . . „a sugáriszonyos föllegek“.

Miféle peczérdús toll ir ily magyarsággal?

Francia és magyar SZÉLBALOK.

1. Raspail, a „Reformateur“ szerkesztője volt, természettani munkái által szerzett magának hırnevet, mint orvos is feltűnt és csak azután tért át a politikára.

2. Desiré Bancel, a jelzáló-hitelről irt nagy műve által szerzett magának nevet, így jutott 1849-ben a nemzeti gyűlésbe. Mint számkivetett Brüsszelben élt, a hol jeles felolvasásai az egyetemen általános tetzésben részesültek.

3. Eugène Pelletan, 1839 óta a „La Presse“ munkatársa, 1849-ben a „Le Bien Public“ szerkesztője, a világhírű „La nouvelle Babylon“ szerzője.

4. Ernest Picard, hírneves szónok és ügyvéd; ékesszólása a szónoklat classikus korszakára emlékeztet; tőle ered azon találó szó: „a második decz. nem datu n, hanem bün.“

5. Jules Simon, előbb a világhírű École normale, azután a Sorbonne tanára; a természetes vallásról és a lelkiismereti szabadságról irt könyveit több nyelvre lefordították; a közoktatási kérdéssé alapos ismerője.

6. Javal, bankár és nagybirtokos zsidó, a financy tudományokban capacitás.

1. Német Albert, mint író ugyan nem tűnt fel, de több erélyes feliratoknak szerkesztője, melyekben bebizonyittatik, hogy Heves megye a világ középpontja és Német B. a világ legnagyobb embere.

2. Madarász József, irt érzelmes cikkekelyeket a „Népszázlóba“, „tudatásokat“ az előfizetésre és megírta Eő, Meő, Beő, Kiliti, Kutyabagos és Monyorókerék közönségeinek szája ize szerint a kérvényt.

3. Schwarcz Gyula, kevésbbé híres, de annál hirtelenebb munkák írója, melyek csinos és drága kiállításuk által a szerzőnek sok pénzébe kerültek. Tanügyi monográfiái inkább monomanografiák.

4. Patay István, válogatott munkái: „hunczut a német“ és ennek bővített kiadása: „mégis csak hunczut a német!“

5. Csiky Sanyi, lehetett ugyan tanítványa az egri „normális iskolának“, de hogy tanítója nem lesz, az már zikker — a nyüstyit! Szinte látom, hogy e föltevésnél mekkorát ránt nadrágja szíjján.

6. Jókai, szintén bankár; azaz hogy jókai bank-ár. Aztán legalább is van kétszer akkora zsidó, mint Javal.

Az alsóház újabb clownjai.

(Tavaly Madarász és Berzenczey voltak.)

APRÓ HIREK.

= **Jókai Mór**icz kokárda- s rőföskereskedést nyit: „a honvédi lelkesültséghez“.

* * *

× **Jókai Mór**icz kérdi, minek pazalja a kormány a százezreket népnevelésre, utakra, csatornákra, holott azon összeget igen produktíve lehetne kokárdákba fektetni.

* * *

⊙ **Tisza Kálmán** parlamentarís finom társalgójából mutatványkép következő kifejezéseket közölhetünk: „szemtelen jobboldali írók“, (l. a dicső vezér június 2-ik speechét) „kötnivaló kormány“, (legközelebb fogja elmondani) „akasztófára való többség“, „lőkötő miniszterek“, „szamárr jobboldali sajtó“, „gyalázatos majoritás“. Mindezen baloldali terminus technikusokat a diplomáciára készülő pártvezér — közelebb az ellenzéki clubbal elfogadtatja. Ez lesz a szabadelvű hivatalos stylus.

* * *

△ **Tisza Kálmán**t a „Ludas Matyi“ puszipajtásul fogadja.

* * *

+ **Tisza Kálmán**t tisztelői egy disz-pokróczczal készülnek meglepni.

* * *

≡ **Tisza Kálmán** tudományos munkán dolgozik s a pesti csirkefogónyelv grammatikáját készülmegírni a párt használatára. Főmunkatárs a peczérdús Czérna Tóni.

* * *

⊙ **Tisza Kálmán**t a németországi „Der Grobian“ nevű egylet június 2-iki beszéde után tiszteletbeli tagúl választotta. Bizalmi táviratokat küldött a bécsi „Fiakker-Innung“, a berlini „Eckensteher-Club“, s a velencei „Fachino-kör“. A „Magyar Állam“ velős klerikális stylusa miatt ajánlja őt a pápának a Lonkayrend nagykeresztesévé. Nagy hazánkfia e megtiszteltéssein szívünkben örvendünk.

* * *

‡ **Az egyiptomi alkirály** Tisza Kálmán jun. 2-iki beszédét olvasván — úgy megjédt annak gorombaságától, hogy pesti útját egyelőre elhalasztá, nehogy pártvezéri excessusoknak magát kitegye.

* * *

□ **Dobsa Lajos**, kitűnő komikusunk felirati beszéde alkalmával tetemes testi sérüléseket szenvedett. Nemes hevében két kezét úgy elhányta, hogy csak szorgos kutatás után lehetett megtalálni, lábát egy körmondatban kifecizmitotta, különösen arcizmai úgy kitágultak hogy azóta azon rögeszmében szenved, hogy ő a „Mohácsi bácsi“.

Tessék elolvasni!

A mikoron Székesfehérvárrt *Svarcz* Gyula megvala immáron választva, hire futamodott az testvérek között, hogy a „pubi“ a szélbalok pártjához akar állani. Menesztetődött tehátan hozzája egy deputáció, mely őt eziránt interpellálná.

Felele peniglen eő az interpellációra környűlbelűl kevetkezendő képpen:

„Eszem ágában sincsen; hanem hogy most a bal-közép padjai igen keresettek, annál fogvást megeshetik, hogy nem kapok helyet, csak a szélbal közelében; de nehogy kigyelmetek ebből azt magyarázzák, mintha hozzájok húznék: mondom, eszem ágában sincsen.“

És a deputáció megnyugtatra távozott, *Svarcz* Gyula peniglen elfoglalta azt a helyet, mely ép a kellő közében van a szélbal és a félbal között.

Ezt a kis adomafélét már régebben kaptuk; de eszünk ágában sem lett volna közölni, ha történetesen fel nem tűnik nekünk, hogy az ipse a felirati viták alkalmával egy másfél óráig tartó beszéddel nem lopja az ország idejét s végül nem merte még sem megmondani, hogy *Tisza* javaslatát pártolja-e vagy *Simonyi*t, holott ezt mindenik szónok megmondotta.

Jó lesz ő kelmet ez iránt otthon is interpellálni.

A jádi (Somogy) bíró.

Nem régiben *Albrecht* főherczeg Kaposváron átutazott. — A jádi bíró felhasználta az alkalmat, hogy a királyi familia egyik tagját láthassa s berándult Kaposvárra.

Haza érkezvén beállit a tiszteleteshez a következő szavakkal:

— No, tiszteletes uram, most már igazán balpárti vagyok ám, de még duplán is!

— Ugyan miért, bíró uram?

— Dejszen nem heába mondták nekünk, hogy a királyi falámia is a balpárttal tart; mert bezzeg nekünk a választáskor csak akkora zöld tollunk vót, mint egy nyúlfarka, és mert már azt is elhánytuk: a király atyáta még most is viseli, még pedig az egész bűbja tele van!

A szerkesztő postája.

Család, *K. J.* A megbízásban eljártunk. Azóta tán vette is a küldeményt s reméljük meg van elégedve. — *Dandy*. Még nem válnak be. — *Karczoz Kl.* Ki az a Gazi? Ki Sz—le s ki G. . . ? A „B. J.“ nevén nevez minden embert és minden dolgot. — „*Darázs*“. Üdvözöljük! Csak aztán jól kell csipni. — *Pulex*. A képeszme nem elég világos. — *Ráchay, Pozsony*. Kérjük czímét. — *Catigula*. Elkészt. — *Jofi*. Ugyes eszme. Majd más kidolgozásban. — *Zentára*. Köszönjük az adatokat. Csak M. ur igyekezzék nagyobb férfiú lenni és mi nyomban megörökítjük. — A „*Jász konok*“ gyűlését a vidéki trombita fogja világgá harsogtatni. — *Kovácsnára*. Th. G. is sorát várja. — *Fehérvárra, U. S.* Ön ki fog elégíteni. Tisztán szépirodalmi napilap tán csak is Magyarországon van, a „Föv. Lap.“ A külföldön csak is heti vagy havi folyóiratok foglalkoznak *tüzetesen* a tudmánynyal és szépirodalommal. Az utóbbiak közül leginkább ajánlhatjuk a „*Revue de deux Mondes*“, vagy a „*Revue Contemporaine*“ czímű havonkint kétszer megjelenő folyóiratokat. Előfizetni a fehérvári postán is lehet.

Tulajdonos és felelős szerkesztő: CSICSEMI BORS, kétsas-utca 24 sz

Rajzoló: *Klic Károly*.